Elevul trebuie să plece

On Iunie 09, 2014

Exercită-ți puterea de a modela oamenii din jur, conformându-te cerințelor superiorității pe care dorești să o evidențiezi.

Eisenstein a frecventat multă vreme cursul maestrului Meyerhold. Într-o zi, când elevul își dădea una din probe, profesorul deveni trist. Eisenstein se sperie, crezând că răspunsese prost. Primi însă un bilețel de la Zenaida Reich, actriță a teatrului lui Meyerhold și asistenta sa. Citi biletul cu oarecare surprindere: *" Când elevul nu este numai egal, dar e mai mare decât profesorul, el trebuie să plece ! "*

Fiind convins că era o dorință lui Meyerhold, Eisenstein îl părăsi. Ruptura aceasta fu dureroasă pentru amândoi. Eisenstein o pomenea ca pe o "traumă". Încercând să-și explice întâmplarea mai târziu, când rana se vindecase de mult, când se împăcaseră și redeveniseră prieteni, Eisenstein scria despre această ruptură:

" Mi se părea întotdeauna că, în relațiile cu elevii și adepții săi, el își joacă iarăși și iarăși propria traumă provocată de ruptura cu primul său dascăl (de K.S. Stanislavski). Iar în cei pe care îi respingea, își trăia din nou amărăciunea care-l rodea. În actul respingerii, devenea tragicul părinte Rusten care-l răpuse pe Zorab, căutând parcă o justificare și un adaus la ceea ce în propria sa tinerețe săvârșise fără a avea pornirea răuvoitoare a "părintelui", ci dând curs doar sentimentului de independență în creație a fiului prea mândru. " *

Leadership: Ești în stare să joci un rol mai important în viața altora, încât să-ți îndrepți atenția asupra a ceea ce trebuie să accepți la tine însuți?

Leadershipul nu poate călăuzi omul prin meandrele complexității sale dacă, mai întâi, el nu-și dobândește gloria științifică printr-o practică individuală îndelungată, printr-o interacțiune corespunzătoare cu propriile sale întrebări și răspunsuri, cu propria lui experiență de muncă, cu propriile sale descoperiri, cu propria sa reprezentare a realității.

Cine este tot timpul ajutat nu va reuși niciodată să se impună în fața celui mai dificil adversar: forța de a se autodepăși. Şi cum te poți autodepăși altfel decât urmându-ți exemplul de a te antrena cu sârg, găsind modul propriu de a te reîncărca din prea-plinul energiei ce inundă fiecare părticică a ființei tale.

Ceea ce trebuie să accepți de la tine însuți, îndepărtându-te de "maestrul" care te-a format inițial, este sentimentul efectului în atingerea unui scop determinat: câștigul, triumful puterii, o versiune nouă a totului.

Un lider este călăuzit de sentimentul finalității, nu al cauzalității. El adună elementele ce alcătuiesc părțile constitutive și armonice ale unui parcurs inițiatic și le așează într-o zonă mai puțin umblată - a originalității și expresivității în interpretarea rolului asumat.

Leadershipul este o creație personalizată, cu un stil aparte, care nu se afișează în galeria *" Stiluri însușite în mod abuziv "* de la alții, ci în galeria *"Stiluri însușite în mod discret și rafinat"* . Leadershipul se dezvoltă și se personalizează printr-o căutare profundă a propriului sine, prin intermediul rostului tău, prin intermediul puterii creatoare, punctând în oarecare fel acea libertate absolută prin care devii deținătorul spațiului de excelență profesională și a celor care doresc să facă parte din el.

Poți să închei un contract de împrumut în care nu se precizează durata pentru care se acordă creditul?

Contractul de îndreptare profesională este întotdeauna încheiat cu o entitate riguroasă, independentă, adică cu un maestru dedicat dezvoltării și transformării tale. Iar el îndeplinește acea condiție de reciprocitate, prin care veniturile intelectuale, înglobate în rezultate pentru a absorbi cheltuielile de implicare și formare, taxate în mai multe trepte, sunt transferate în scopul de a ascunde proveniența sau dreptul de proprietate asupra unui bun intelectual.

Leadershipul este egalul unei întâlniri dintre două destine de excepție, din care iese învingător cel care știe să schimbe finalitatea unei creații în care chintesența ei funcționează ca o dovadă a redescoperirii de sine.

Elevul trebuie să plece desemnează acea despărțire de autoritatea superioară care și-a exercitat puterea de influență asupra ta, ca un factor declanșator de deschidere spre o lume din ce în ce mai sofisticată. O lume a științei de a te îmbogăți printr-o formare profesională de calitate și printr-o cunoaștere mai presus de orice cunoaștere, cea a sinelui, prin ideea de autoconstrucție și autodepășire, punându-ți la încercare însușirile de cercetător.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/elevul-trebuie-sa-plece.html